

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadîr-Lunga
Judecător: Lazareva N.S.
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat
Judecători: Colev G.P.
Galupa M.P.
Starciuc Șt.T.

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru
Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” împotriva Nataliei Cojocari, cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 30 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” cu menținerea hotărârii Judecătoria Comrat, sediul Ceadîr-Lunga din 18 ianuarie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 9 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Cojocari, cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 noiembrie 2015 a încheiat contractul de împrumut cu Cojocari Natalia, potrivit căruia a acordat ultimei suma de 3 579 lei. Această sumă urma a fi rambursată în 18 rate, a câte 199 lei lunar.

Pârâta Cojocari Natalia a achitat doar 4 rate în termenul prevăzut de contract, însă, ulterior a încetat de a-și onora obligațiunile contractuale.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” a expediat în adresa Nataliei Cojocari pretenția prin care a solicitat rambursarea datoriei restante, care a rămas fără un răspuns.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit”, admiterea acțiunii, încasarea ratelor scadente neachitate în sumă de 619 lei, 381 lei dobânda de întârziere, 975 lei clauza penală și ratele neachitate în sumă de 1 990 lei, iar în total suma de 3 965 lei. Totodată a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga din 18 ianuarie 2017 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Easy Credit” în beneficiul Nataliei Cojocari a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 30 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” cu menținerea hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Ciadîr-Lunga din 18 ianuarie 2017.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 22 mai 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 30 martie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel la judecarea apelului a aplicat eronat normele de drept material și procedural și a apreciat în mod arbitrar probele. Din aceste considerente instanța de apel a emis o decizie ilegală și neîntemeiată.

Totodată a indicat că, Cojocari Natalia nu și-a onorat în mod corespunzător obligațiile asumate prin contractul de împrumut iar întârzierea la achitarea împrumutului constituie 72 de zile. Cojocari Natalia nu a achitat datoria nici după recepționarea reclamației.

Mai indică recurenta că, incorect a fost dispusă încasarea din contul său a sumei de 2 000 lei în beneficiul Nataliei Cojocari cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, deoarece la materialele cauzei lipsește lista detaliată a acțiunilor efectuate de către avocat.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 7 septembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la

examinarea cererii de recurs, intimata nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Comrat din 30 martie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 12 aprilie 2017 (f.d.139), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 22 mai 2017 (f.d.156).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept

material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Easy Credit” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu